

Разработка соответствующего курса по выбору, содержащего материал по оказанию паллиативной помощи: основные дефиниции, отличительные черты (разнообразие патологии, особенности заболеваний, факторы возрастного развития, значительная роль семьи, высокий уровень эмоциональной вовлеченности персонала, этические аспекты паллиативной помощи), взаимодействие учителя-дефектолога в мультидисциплинарной команде, - для заинтересованных студентов дала бы возможность расширить горизонты профессии.

Аналогичный курс можно предложить и будущим психологам, чья деятельность в паллиативной помощи актуальна более длительное время.

Образовательные программы курсов по выбору, создаваемые университетом в современных условиях, должны давать возможность студентам осваивать частные аспекты коррекционной и реабилитационной работы и в области паллиативной помощи. Это позволит отвечать на запросы работодателей из разных учреждений.

Список использованных источников:

1. Новиков Георгий Андреевич, Рудой С. В., Вайсман М. А., Самойленко В. В., Ефимов М. А. Паллиативная помощь в российской федерации: современное состояние и перспективы развития // ПМ. 2009. №36. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/palliativnaya-pomosch-v-rossiyskoy-federatsii-sovremennoe-sostoyanie-i-perspektivy-razvitiya> (дата обращения: 20.10.2018).
2. Паллиативная помощь детям — Санкт-Петербург: Типография Михаила Фурсова, 2014.—380 с.
3. Психологические аспекты оказания паллиативной помощи детям [Текст] / Белорусский детский хоспис ; сост.: А. Г. Горчакова, Л. Ф. Газизова. - Минск : Белэнс, 2014. - 61 с.

УДК 376-056.26 (477)

Черненко Тетяна,

старший викладач кафедри ортопедагогіки,
ортопсихології та реабілітології
НПУ ім. М. П. Драгоманова,
м. Ніжин, Україна.

ОБГРУНТУВАННЯ АКТУАЛЬНОСТІ ДОСЛІДЖЕННЯ ІСТОРІЇ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМИ ФУНКЦІЯМИ ФУНКЦІЙ ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ В УКРАЇНІ

Актуальність наукового дослідження. Здійснення системного історико-педагогічного аналізу процесу виникнення, становлення, функціонування і розвитку системи освіти дітей з порушеннями функцій опорно-рухового апарату в Україні вважаємо актуальною науковою проблемою. Конструктивне історико-педагогічне дослідження становлення та розвитку системи освіти дітей з порушеннями опорно-рухового апарату необхідне для аналізу, об'єктивної оцінки успіхів, проблем, труднощів навчання дітей, визначення перспективи надання якісної освіти, сприятиме розвитку науки ортопедагогіки. На думку автора дослідження саме цього напрямку сприяють усвідомленню позитивних наукових тенденцій у вітчизняній ортопедагогіці, дають змогу втілити найкращий досвід у практику спеціальної та інклюзивної освіти осіб із особливими освітніми потребами [2, с. 142]. Зростання уваги до освіти дітей зазначеної нозології зумовило вибір наших наукових пошуків. О. Таранченко стверджує: «Кожна галузь знань розвивається й удосконалюється, спираючись на попередні здобутки, враховуючи помилки і досягнення минулого [1, с. 1]». Вважаємо, що вивчення історико-педагогічного досвіду навчання, виховання та реабілітування дітей цієї категорії можуть бути важливими для подальшого удосконалення вітчизняної освіти в цілому.

Мета статті полягає в обґрунтуванні актуальності дослідження історії розвитку системи освіти дітей з порушеннями функцій опорно-рухового апарату в Україні.

Широкому колу фахівців спеціальної освіти відомі результати ґрунтовних досліджень історії вітчизняної олігофренопедагогіки (Віт. Бондар, І. Єременко, В. Золотоверх, Л. Одинченко, М. Супрун), сурдопедагогіки (О. Таранченко, В. Шевченко, С. Шевченко, М. Ярмаченко), тифлопедагогіки (Т. Гроза, Т. Ранська, Т. Свиридюк, Є. Синьова, С. Федоренко).

А. Шевцов (2011) обґрунтував побудову й розвиток наукової дисципліни та сфери підготовки фахівців, що стосуються галузі спеціальної освіти, корекційного навчання, комплексного психолого-педагогічного, медико-соціального та професійного реабілітування осіб з ПФОРА, – ортопедагогіки. Виокремив науку ортопсихологію як самостійну галузь спеціальної психології.

Об'єктом нашого дослідження є система навчання, виховання, соціальної допомоги та реабілітування дітей означеної нозології. Предметом дослідження – становлення і розвиток системи освіти дітей з порушеннями функцій опорно-рухового апарату в Україні. Хронологічні межі дослідження – ХХ початок ХХІ століття.

Для досягнення мети дослідження визначено такі завдання:

1. Здійснити аналіз сучасних історичних досліджень системи навчання, виховання, соціальної допомоги та реабілітування дітей з особливими освітніми потребами в Україні.
2. Встановити та науково обґрунтувати періодизацію розвитку системи освіти дітей з порушеннями функцій опорно-рухового апарату в Україні. Виявити особливості становлення та розвитку навчання й виховання дітей в Україні у певні історичні періоди.
3. З'ясувати вплив суспільно-політичних, соціально-економічних, морально-релігійних, наукових та організаційно-педагогічних чинників на розвиток різних складових системи освіти дітей з порушеннями функцій опорно-рухового апарату у різні історичні періоди.
4. Визначити шляхи та наукові рекомендації щодо подальшого розвитку системи освіти дітей з порушеннями функцій опорно-рухового апарату.

Теоретична значущість дослідження полягатиме у тому, що вперше буде визначено історичні періоди, особливості, історико-теоретичні основи створення та розвитку складових системи освіти дітей з порушеннями функцій опорно-рухового апарату у різні історичні періоди.

Практична значущість: результати дослідження дозволять дати об'єктивну оцінку розвитку системи освіти дітей з порушеннями функцій опорно-рухового апарату; фактичний матеріал, основні положення і висновки сприятимуть збагаченню історико-педагогічних знань з питань розвитку системи освіти дітей з порушеннями функцій опорно-рухового апарату; науково обґрунтовані висновки і прогнози можуть слугувати підставою для визначення стратегії розвитку сучасного корекційного навчання учнів; отримані дані можуть бути використані у процесі читання лекцій з історії ортопедагогіки в закладах освіти; матеріали дослідження можуть бути використані у практиці навчання дітей, у тому числі за інклюзивною формою навчання, в подальших наукових пошуках з історії спеціальної освіти.

У підсумку констатуємо відсутність проведення досліджень з означеної проблеми, а отже і нагальну потребу подальших наукових пошуків з метою вивчення системи навчання, виховання та реабілітування дітей з порушеннями функцій опорно-рухового апарату в Україні.

Список використаних джерел:

1. Таранченко О. Сурдопедагогічна теорія та практика другої половини ХХ століття в Україні. URL: [http:// ar.uu.edu.ua/article/415](http://ar.uu.edu.ua/article/415) (дата доступу 10. 08. 2019).
2. Черненко Т. В. Питання про навчання дітей з порушенням функцій опорно-рухового

апарату в Україні наприкінці XIX на початку XX століття. *Наукові записки. Серія Психолого-педагогічні науки* Ніжин. НДУ імені Миколи Гоголя, 2019. № 4. С.142-150.

3. Черненко Т. В. Сучасний стан історико-педагогічних досліджень системи навчання та виховання дітей з особливими освітніми потребами в Україні. *Актуальні питання корекційної освіти (педагогічні науки): збірник наукових праць: вип. 16 том 2*. Кам'янець-Подільський: Видавець Ковальчук О. В., 2020. С. 290-302.

4. Шевцов А. Г. Апологія ортопедагогіки. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Корекційна педагогіка та психологія: Зб. наукових праць*. Київ: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2011. № 19. С. 209-215.

5. Шевцов А. Г., Черненко Т. В. Історичні аспекти становлення системи виховання та навчання дітей з порушеннями функцій опорно-рухового апарату в Україні. Актуальні проблеми ортопедагогіки, ортопсихології та реабілітології: матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (4-5 жовтня 2019). Запоріжжя: Вид-во Хортицької національної академії, 2019. С. 11-15.

УДК 376. 015. 31. 937 – 056. 29

Чуботару Наталья,

ст. преподаватель кафедры специальной
психопедагогике Кишиневского
Государственного Педагогического
Университета им. «И.Крянгэ»

г. Кишинев, Молдова

Присакару Алла с

тудентка 3-го курса, Специальность СПП

г. Кишинев, Молдова

ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ОБОСНОВАНИЯ ПРИМЕНЕНИЯ МЕТОДИКИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ПОЛИФУНКЦИОНАЛЬНОЙ СРЕДЫ СЕНСОРНОЙ КОМНАТЫ В РАБОТЕ ПЕДАГОГА-ПСИХОЛОГА С ДЕТЬМИ, СТРАДАЮЩИМИ НАРУШЕНИЯМИ ОПОРНО- ДВИГАТЕЛЬНОГО АППАРАТА

В национальной системе Республики Молдова применяется понятие Инклюзивного Образования (ИО), утвержденное Кодексом об образовании, в котором ИО определяется как образовательный процесс, учитывающий разнообразие детей и индивидуальные потребности развития, дающий равные возможности и шансы пользоваться фундаментальными правами человека на развитие и качественное образование в общей среде обучения[1].

Эта правовая база дает новые возможности для разработки и внедрения в практику новых инновационных методов психологической коррекции, одним из которых является сенсорная комната, полифункциональная среда которой оказывает комплексное воздействие на психофизическое и эмоциональное состояние ребенка. [5]

Сенсорная интеграция относится к способности использовать разномодальную сенсорную информацию для адаптации ребенка к условиям окружающей среды в процессе жизнедеятельности. Особо важное значение имеют вестибулярная, тактильная и проприоцептивная модальности. Ранняя вестибулярная, тактильная и проприоцептивная игра позволяет ребёнку развивать восприятие формы и пространства, что является основой для